

VREDE EN RUST DOOR DE H. GEEST

HJM Sales, 08-07-2018

Geliefde broeders en zusters, in Jezus zijn onze zonden weggenomen. Een onuitsprekelijk grote zegen van God! Onder het Oude Verbond kon het bloed van de offerdieren de zonden slechts bedekken en niet wegnemen. Onder het Nieuwe Verbond zijn ze niet bedekt, maar weggenomen door het kostbare Bloed van Jezus, het Lam van God. Alleen Jezus kan onze zonden wegnemen. Prijst God, de Eeuwige Schepper van hemel en aarde.

De duivel wil dat wij naar onszelf kijken en in ons eigen hart. God wil dat wij op Jezus zien. De duivel wil dat we ons op onze eigen duisternis focussen. God wil dat we Jezus' Licht zien. Vraag de Heilige Geest om te helpen op Jezus te zien. Als we de blik richten op onszelf, dan vergeten wij wie wij in Christus Jezus zijn, namelijk de gerechtigheid Gods. In Jezus zijn wij wérkelijk onszelf, gerechtvaardigd, en ál onze zonden weggenomen. Wat niet betekent dat we nooit meer zondigen. Maar God ziet ons nu als Zijn gerechtvaardigde kinderen aan wie Hij Zijn zegeningen wil schenken, waaronder de diepe, innerlijke vrede van Jezus.

Op de avond dat Jezus werd verraden, gaf Hij aan Zijn discipelen een kostbare waarheid mee, omdat Hij wist dat Hij de volgende dag zou worden gekruisigd. Hij deelde hen mee, dat Gods Geest zou komen om hen alle dingen te leren en in alle waarheid te leiden. En Hij gaf hen Zijn vrede (met nadruk op Zijn). Joh. 14:25-27 – *“Deze dingen heb Ik tot u gesproken, bij u blijvende. Maar de Trooster (lett. Helper), de Heilige Geest, Welken de Vader zenden zal in Mijn Naam, Die zal u alles leren, en zal u indachtig maken alles, wat Ik u gezegd heb. Vrede laat Ik u, Mijn vrede geef Ik u; niet gelijkerwijs de wereld hem geeft, geef Ik hem u. Uw hart worde niet ontroerd en zij niet versaagd.”*

De Heilige Geest zal ons álle dingen leren. Alle dingen wil zeggen niet uitsluitend geestelijke dingen, maar ook de dingen aangaande het dagelijkse leven. Alles! Hoe ons te gedragen in het gezin, in de opvoeding van de kinderen, in het huwelijk, op het werk, t.o.v. broeders en zusters en ook hoe met financiën om te gaan. Al deze dingen moeten wij leren.

Velen wenden zich tot wereldse adviseurs als het hier om gaat, maar God heeft gezegd in Zijn Woord dat wij ons niet tot de goddelozen voor raad moeten wenden (Ps. 1:1). Want Hij Zelf wil ons op élk gebied in ons leven helpen en voorspoedig maken.

Hebben wij problemen op het werk? God wil helpen en onderwijzen hoe we ons dienen te gedragen. Idem, indien we problemen hebben met de opvoeding van de kinderen. Hoe met dit kind om te gaan en hoe met dat andere kind. Etc.

God wil ons onderwijzen via de zalving van Zijn Geest en dan bijzonder, zoals we zullen zien, ook door de aan- of afwezigheid van vrede. 1 Joh. 2:27 – *“En de zalving, die gijlieden van Hem ontvangen hebt, blijft in u, en gij hebt niet van node, dat iemand u lere; maar gelijk dezelfde zalving u leert van alle dingen, zo is zij ook waarachtig, en is geen leugen; en gelijk zij u geleerd heeft, zo zult gij in Hem blijven.”*

Jaag geen stemmen na! Gods Geest brengt met betrekking tot álle dingen ons in gedachten wát Jezus heeft gezegd. En dan werkt Hij via Zijn zalving middels innerlijke rust en vrede. Als iets redelijk en logisch lijkt, maar er is geen innerlijke vrede, doe het dan niet! Lijkt iets onredelijk of onlogisch, maar er is innerlijke vrede, doe het dan wel!

Waar we op moeten letten in het volgen van Jezus, is de aan- of afwezigheid van vrede. Hij zei in Joh. 14:27 – *“Vrede laat Ik u, Mijn vrede geef Ik u; niet gelijkerwijs de wereld hem geeft, geef Ik hem u. Uw hart worde niet ontroerd en zij niet versaagd”.*

De bijbel zegt in Col. 3:15 ook, dat de vrede van God in onze harten moet regeren: *“En de vrede Gods ‘heerse’ (Gr. bra’beuo) in uw harten, tot welken gij ook geroepen zijt in een lichaam; en weest dankbaar.”* Het Griekse “bra’beuo” betekent letterlijk, dat de vrede moet *“beslissen als een scheidsrechter”.*

De uitspraak vrede *“laat ik u”* (Joh. 14:27) betekent letterlijk vrede *“nalaten als erfenis, cq. nalatenschap”.* Dit is een van de betekenissen van het gebruikte Griekse werkwoord

“aph’iemi”. Zoals een vader zijn kinderen vlak voor zijn dood samenroept en hun de erfenis mededeelt, zo liet Jezus, Die de volgende dag op het kruis zou sterven, aan Zijn discipelen Zijn vrede na. Dit is niet de gewone vrede, zoals ook ongelovigen in de wereld soms denken te ervaren. Neen, het is Zijn vrede. Dus toestand van diepe innerlijke rust en vrede van Jezus Zelf. *“Vrede laat Ik u, Mijn vrede geef Ik u!”* Jezus moet tegen Zijn Joodse discipelen het Hebreeuwse woord *“shalom”* hebben gebruikt, dat véél meer inhoudt dan wat de wereld er onder begrijpt, namelijk enkel *“vrede, rust, geen ruzie of strijd”*. *“Shalom”* betekent ook *“heelheid, gezondheid, volledigheid, voorspoed, ongestoord welbevinden”*. Jezus liet ons Zijn eigen vrede, gezondheid, welbevinden, voorspoed van lichaam en ziel na. Wat meer kunnen wij nog wensen? Shalom houdt heelheid op elk gebied van ons leven in. Het Griekse grondwoord voor *“vrede”*, namelijk *“eirene”*, betekent *“toestand van rust, vrijheid, vrede, harmonie, eendracht, veiligheid, zekerheid, voorspoed zonder vrees”*.

Zoals de bijbel ons leert dat genade en geloof samengaan, zo gaan genade en vrede ook samen. Het Evangelie wordt het Evangelie van Vrede genoemd maar ook het Evangelie van Genade. 2 Petr. 1:2 – *“Genade en vrede zij u vermenigvuldigd door de kennis van God, en van Jezus, onzen Heere;”*. We hebben reeds genade en vrede ontvangen, doch deze mogen en kunnen ook nog eens in onze levens vermenigvuldigd worden. Niet door te werken en nogmaals te werken, maar door de kennis van God en van Jezus, onze Heer. Hoe meer we Jezus kennen, hoe meer Gods gunst over ons leven werkzaam wordt. De genade en vrede van God vermeerderen naarmate we Jezus kennen.

Jezus liet Zijn discipelen Zijn vrede na, zodat wij dus niet kunnen zeggen dat wij geen vrede hebben. Alleen ongelovigen hebben geen vrede. Gelovigen hebben vrede met God door het Offer van Jezus. De vraag is dus niet of wij vrede bezitten, maar waarom wij de vrede niet ervaren! En de enige reden daarvan is wat Jezus zei in Joh. 14:27 – *“Uw hart worde niet ontroerd (verontrust) en zij niet versaagd (bang)”*. Maak u geen zorgen en wees niet bang! Dit is een persónlijke opdracht aan ons die niemand anders kan vervullen. En als Jezus dit zegt, dan is het ook voor ieder mogelijk. Komen we die opdracht na, dan is de vrede van Jezus ons deel en gaan zegenrijke dingen in ons leven gebeuren. In toenemende mate! Angst is het gevolg van ongerustheid. En vaak gaat het om kleine dingen. Als we ons niet ongerust maken, verdwijnt ook de angst. Het is de grote liefde van Jezus, Die niet wil dat wij onrustig en bang door het leven gaan. Hij wil ons zegenen.

Door Genade hebben wij goddelijke zegeningen ontvangen. De vrede zorgt ervoor, dat wij deze behouden. God gaf ons overvloed van Genade en verlangt vrede toe te voegen. Dus is het goed dat wij onszelf steeds weer onderzoeken of wij ons ergens in onze gedachten zorgen over maken. Of wij wel rust en vrede bezitten!

Een frappant voorbeeld staat in het Markusevangelie. Jezus zei tegen de van bloedvloeing genezen vrouw in Mark. 5:34 – *“.....: Dochter, uw geloof heeft u behouden; ga heen in vrede en zijt genezen van deze uw kwaal.”* *“Ga heen in vrede”* is geen gewone groet zoals men aanneemt, bijvoorbeeld een vaarwel of tot wederzien. Neen! Want het gewone voorzetsel van *“ga in vrede”* is in het Grieks *“en”* (Hand. 16:36). Maar de letterlijke betekenis van Jezus' woorden hier in Mark. 5:34 is *“ga dé vrede binnen, ga dé vrede in”*, voorzetsel *“eis”*. Jezus zei tegen de vrouw dat zij de vrede binnen moest gaan: *“Ga de shalom binnen en wees genezen van je ziekte”*, terwijl Hij haar notabene toch reeds had genezen. De hier in het Grieks gebruikte werkwoordsvorm is de ‘bedrijvende tegenwoordige tijd’, hetgeen in casu betekent *“dochter, continueer om van je ziekte genezen te zijn, dochter, continueer om je genezing te behouden.”* Door de vrede!

Wat een les! Veel christenen zijn ziek of blijven ziek door gebrek aan vrede. Dat is ook bijvoorbeeld de reden, dat soms mensen in genezingscampagnes genezen, maar een paar maanden later weer ziek zijn. Omdat de wortel, het gebrek aan vrede door onrust en zorgen, niet bij hen is weggenomen! Ga de shalom van Jezus binnen en continueer genezen te zijn, is de sleutel. Door de vrede van Jezus behouden we de genezing.

De strategie van de duivel is om ons verstand en onze gedachten te verstoren en ons hart in beroering en onrust te brengen. Hij wil onze emoties opwinden en in beweging brengen. In 1 Petr. 5:8 staat hoe hij rondgaat als een briesende, brullende leeuw: *“Zijt nuchteren, en waakt; want uw tegenpartij, de duivel, gaat om als een briesende leeuw, zoekende, wien hij zou mogen verslinden;”* De duivel is op zoek naar iemand die hij kan verslinden. Maar de context lezen we in vers 7: *“Werpt al uw bekommernis op Hem, want Hij zorgt voor u.”* Wij moeten onze zorgen op de Heer wentelen, Die voor ons zorgt. De duivel kan de christen die rust en vrede in het hart heeft, niet pakken. Want hij heeft zelf immers geen rust (Job 1:7). De duivel krijgt pas ingang in ons hart als er een zorg, onrust over een ziekte, of iets zondigs is.

Uit de aangehaalde schriftgedeelten blijkt in feite, dat Jezus het ónze verantwoordelijkheid acht, dat we innerlijk rust hebben en dat Hij dan de vijanden die buiten zijn, zal aanpakken. En dát is nu net zo moeilijk voor ons. Zo graag willen wij zelf de uiterlijke moeilijkheden (die van buiten zijn) aanpakken.

Als er geen onrust in ons innerlijke is, dán kan Col. 3:15 werkelijk gaan functioneren: nl. de vrede van Jezus als scheidsrechter in ons leven. Dan zullen zich veel minder onenigheden in ons leven voordoen. Want door onrust komen juist ruzies. Maar als er geen onrust maar vrede in ons hart heerst, dan zal God de wonderen voorzien die we nodig hebben. Als wij leren ons geen zorgen te maken, maar alles aan Hem overgeven, zullen we bemerken dat de vrede in ons gaat groeien. We dienen ons hierin te oefenen.

Spr. 4:20-23 – *“Mijn zoon (hijms: en dochter)! merk op mijn woorden, neig uw oor tot mijn redenen. Laat ze niet wijken van uw ogen, behoud ze in het midden uws harten. Want zij zijn het leven dengenen, die ze vinden, en een medicijn voor hun gehele vlees. Behoed uw hart boven al wat te bewaren is, want daaruit zijn de uitgangen des levens.”*

De oproep is om aandacht aan Gods Woord te geven. Bewaar het in het midden van uw hart, want het is leven voor wie het vindt en een medicijn voor het gehéle lichaam. Deze instructie geldt voor het hele Woord. Bewaar Gods Woord midden in uw hart. En bewaar dan ook uw hart ijverig. Omdat uit het hart *“de uitgangen des levens”* zijn. Op deze wijze is het Woord een medicijn dat leven brengt. De Engelse tekst zegt *“bewaar uw hart met alle ijver”*, de Statenvertaling zegt *“behoed uw hart boven al wat te bewaren is”*. De Hebreeuwse grondtekst zegt: *“bewaar uw hart boven álles wat u bezit”*. M.a.w. boven álles wat u bewaart en bewaakt, omdat u er waarde aan schenkt, dient u uw hart zorgvuldig te bewaken. Bewaakt u uw geld, investeringen, kinderen, positie? Het belangrijkste wat u zou moeten bewaken is uw hart. Hoe uw leven er vandaag uitziet, is het resultaat van wat misschien jaren geleden binnen in uw hart leefde. Uit het hart zijn de *“uitgangen des levens”*. Jezus zei, dat uit de overvloed van het hart de mond spreekt. Luk. 6:45 – *“De goede mens brengt het goede voort uit den goeden schat zijns harten; en de kwade mens brengt het kwade voort uit den kwaden schat zijns harten; want uit den overvloed des harten spreekt zijn mond.”*

Dit betekent dat de kwaliteit van ons leven het resultaat is van wat we (veel) eerder hebben gezegd en wat we in ons hart geloven. Wie dit goed overdenkt, gaat opeens zien hoe belangrijk de inhoud van het hart is. Die gaat stelling nemen: *“Het maakt niet uit wie of wat je bent, maar je zult niet mijn hart in een staat van onrust brengen. Dat sta ik niet toe.”*

Ieder heeft zijn eigen specifieke zwakheid als het gaat om zich zorgen maken, maar waakt! De wereld is vol stress, maar Jezus zegt: *“Wordt niet verontrust”* (Joh. 14:27). Dát is onze verantwoordelijkheid. Bewaak je hart, want daaruit zijn de uitgangen des levens.

“Uitgang” komt van het Hebreeuwse *“totsa”* (hauwt), d.w.z. *“kwestie, eindpunt, oorsprong, uitgang, grens, uiteinde, einde, bron, uitkomst”*. Het spreekt voor zich dat gezondheid en ziekte levenskwesties zijn en zelfs soms een levenseinde, of –uitkomst. Ook voorspoed en welbevinden zijn levenskwesties. Gods Woord zegt dus eigenlijk dat lang voordat we uiteindelijk ziek worden de oorsprong, de kwestie, reeds in ons hart ligt. In Spreuken staat ook geschreven dat een rustig hart het leven van het lichaam is. Ons hart beïnvloedt ons vlees. Fil. 4:6-7 – *“Weest in geen ding bezorgd; maar laat uw begeerten in alles, door bidden en smeken, met dankzegging bekend worden bij God; En de vrede Gods, die alle verstand te*

boven gaat, zal uw harten en uw zinnen bewaren in Christus Jezus." Hier lezen we dat we door de vrede Gods onze harten kunnen bewaren. Dus niet door wereldse oplossingen als psychologie, new age, etc. Want Jezus zei: *"Vrede laat Ik u, Mijn vrede geef Ik u; niet gelijkerwijs de wereld hem geeft, geef Ik hem u."* (Joh. 14:27). Wereldse oplossingen zijn vaak van korte duur. Maar Jezus' vrede heelt totaal, innerlijk én lichamelijk. Alleen Zijn vrede kan elke bitterheid, oordeel, haat, onreinheid, onrust, etc. wegwassen. Dingen die in principe in ieders vlees, in het hart, aanwezig zijn. Matth. 15:18-20 – *"Maar die dingen, die ten monde uitgaan, komen voort uit het hart, en dezelve ontreinigen den mens. Want uit het hart komen voort boze bedenkingen, doodslagen, overspelen, hoererijen, dieverijen, valse getuigenissen, lasteringen. Deze dingen zijn het, die den mens ontreinigen; maar het eten met ongewassen handen ontreinigt den mens niet."*

Daarom moet de mens wedergeboren worden en een nieuw hart ontvangen. Ons stenen, vlezen hart moet vervangen worden door een zacht, gewillig hart. Aangaande dit nieuwe hart waaraan Jezus Zijn vrede heeft geschonken, zei Hij: *"Wordt niet verontrust en wordt niet bang!"* (Joh. 14:27). Bewaak dit nieuwe hart. Bewaak de heerlijke vrede die niet door omstandigheden kan worden verstoord en die alleen Jezus en niet de wereld kan schenken.

In de bijbel had niemand meer rust en vrede dan onze Vrededorst, Jezus Christus. Hij was erg druk, maar toch relaxed met tijd voor elk die Hem nodig had (lees bijv. Mark. 4-5). Jezus had tijd voor de menigte en tijd voor het individu. Terwijl de ongelovigen zich altijd haasten, nam Hij tijd. De ongelovige mensen verlangen ook innerlijke rust en uiten dit door allerlei buitenissige dingen te doen.

Jezus nam in het evangelie van Markus de tijd om de menigte de gelijkenis van het zaad te verkondigen. En daarna nam hij tijd om de discipelen de betekenis te verklaren. Waarna Hij zei: *"Laten we naar de overzijde varen"*. Via de storm moest het geleerde in de praktijk worden getoetst. Hadden zij het begrepen? (NB, als Jezus zegt dat zij gingen overvaren houdt dat tevens in dat ze nooit zouden zinken). Jezus sliep rustig tijdens de zware storm die opstak, maar de discipelen hadden niet de juiste blik. Ze maakten Hem wakker. Doch Jezus werd niet boos, maar stilde de storm. Wel zei Hij: *"Waarom zijn jullie zo kleingelovig?"* Hij corrigeerde hen voor de onrust en vrees in hun hart. Omdat Jezus échte, innerlijke shalom bezat, kon Hij in Zijn omgeving rust brengen. Lang voordat onze omgeving en de omstandigheden ook rust en vrede gaan ervaren, moet er al innerlijke rust in ons zijn.

Toen ze vervolgens de overzijde bereikten, kwam een afschuwelijk gedemoniseerde man Jezus tegemoet en Hij maakte hem vrij. Jezus was niet bang.

Vervolgens kwamen de streekbewoners, die wilden dat Jezus wegging. Maar Hij bleef rustig en ging. Jezus gaat weg als Hij niet welkom is.

Weer terug aan de andere kant kwam Jaïrus Hem tegemoet en wilde dat Hij meeging voor zijn dochter. En Jezus ging gewillig. Hij zei niet: *"Ik kan haar van een afstand ook genezen"*. Neen, Jezus ging mee.

En de menigte die Hem volgde werd groter en groter. Onderweg was er de bloedvloeiende vrouw die Hem aanraakte en genas. Jezus hield halt en maakte ook tijd voor haar. Hij stelde haar op haar gemak.

Toen Hij eindelijk het huis van Jaïrus naderde, kwam men vertellen dat het dochttertje al was gestorven. Toch ging Jezus in huis en wekte haar op. En Hij was zo relaxed, dat Hij zei: *"Geef haar te eten"*.

Geliefde broeders en zusters, dit alles op één dag in Jezus' leven! Ook bij Zijn arrestatie was Hij rustig en in vrede. Déze vrede wil Hij ons geven: *"Vrede laat Ik u na, Mijn vrede geef Ik u; niet zoals de wereld hem geeft, geef Ik hem u. Uw hart worde niet onrustig en wordt niet bang."* Bidt, zodra er zorgen in u opkomen. Ook in tongen.

Moge Jezus u en mij zegenen. Amen.